

2015. évi törvény

**a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény
módosításáról**

1.§

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 1. melléklete helyébe az alábbiak szerinti 1. melléklet kerül:

1. melléklet az 1997. évi LXXXI. törvényhez

A magánnyugdíj-pénztári tagok társadalombiztosítási nyugellátásának kiszámítása során alkalmazásra kerülő szorzószám meghatározása

1. A magánnyugdíj-pénztári tagok társadalombiztosítási nyugellátásának kiszámítása során alkalmazásra kerülő szorzószámot a következők szerint kell kiszámítani:

$$Sz = h + t + (1-h-t) * 0,75,$$

ahol:

Sz = az alkalmazásra kerülő szorzószám értéke,

TESZ = a teljes elismert szolgálati idő,

ME = a magánnyugdíj-pénztári tagság keletkezése előtt szerzett szolgálati idő,

MU = a 2010. szeptember 30-át követően szerzett szolgálati idő, és

$$h = MU/TESZ,$$

$$t = ME/TESZ.$$

2. A h és t értékének kiszámítása során a számlálóban és a nevezőben megjelölt időtartamot is napokban kell meghatározni, és a hányadost két tizedes jegyre kell kerekíteni.

3. Ha az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény szerinti nyugdíjbiztosítási visszautalással érintett, 2010. október 1-jét megelőző időszakban az uniós tisztviselő magánnyugdíjpénztár tagja volt, ezen időszak napjainak számát a h értékének kiszámítása során a számlálóhoz hozzá kell adni. Ha az uniós tisztviselő ebben az időszakban a magyar nyugdíjrendszerben is szerzett szolgálati időt, a számlálót a nyugdíjbiztosítási visszautalás során beszámított jövedelem és az ugyanarra a napra elismert beszámított jövedelem és nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összegének hányadosával kell megnövelni.

2.§

E törvény a kihirdetés napján lép hatályba.

Általános indokolás

Azok, akik korábban a kötelező magánnyugdíj-pénztárak tagjai voltak és 2010. szeptember 30-át követően sem léptek vissza a társadalombiztosítás állami rendszerébe a ma érvényes törvényi környezetben két megoldatlan problémával szembesülnek. A több mint 60 ezres tagság számára nincs kidolgozva a járadékfizetés módja a magánnyugdíj-pénztári megtakarítása után, és az önkéntes belépők esetében nem kerül figyelembe vételre a magánnyugdíj-pénztárba való belépés előtti szolgálati idő, mint teljes jogú társadalombiztosítási nyugellátásra jogosító időszak.

E törvényjavaslat a második problémára kíván megoldást kínálni.

A kötelező magánnyugdíj-pénztári rendszer megalkotását követően a törvényi szabályozás ismeretében, a már szolgálati időt szerzett polgárok is dönthettek arról, hogy belépnek a pénztárakba. Ez azt jelentette, hogy egyéni nyugdíjjáruléknak az első évben 6, a második évben 7, majd minden további évben 8%-át a választott magánnyugdíj-pénztárba fizetik be, s ezért lemondanak nem csak a pénztári tagsági időszakra, hanem a korábban megszerzett szolgálati idő tekintetében is állami nyugdíjrendszerből erre az időtartamra számított nyugdíjjáruléknak 25%-áról. Tették ezt azért, mert bíztak abban, hogy az utóbb szerzett szolgálati idő és jövedelem kedvezőbb összjárulékot eredményez számukra még úgy is, hogy feláldozzák a pénztári tagsági idő előtti jogosultságukat. Az állam azonban megszegte jogszabályban foglalt ígéretét és négy éven keresztül nem emelte a 6%-os mértéket. Ezt követően két év alatt érte el a 8%-os értéket a magánnyugdíj-pénztárba fizetett járulék.

2010-től kezdődően több kísérlet is történt arra, hogy a pénztári tagokat visszatereljék az állami rendszerbe, s ez döntően sikeres volt, mert a demokráciákban szokatlan jogi megoldások, a kormányzati kommunikáció félelemkeltő, fenyegető volta és a pénztárak tevékenységének kriminalizálása a korábbi mintegy 3,2 milliós létszámot mára töredékére csökkentette.

Bár alkotmányosan nem lehetett a megmaradt tagok megtakarítását államosítani a befizetések felfüggesztésével, majd megszüntetésével az érintettek esetében is véglegessé tették a korábbi váromány teljesíthetlenségét.

Fentiek alapján helyre kell állítani az ebbéli jogviszonyukat megtartó magánnyugdíj-pénztári tagok esetén is a járulékfizetés és a járadékjogosultság közötti arányosságot, mégpedig úgy, hogy az állam elismeri a pénztári tagság keletkezése előtti szolgálati időt teljes értékű állami járadékjogosultsági időnek.

Részletes indokolás

Az 1.§-hoz

A törvény jelenleg hatályos 1. melléklete az alábbi képletet tartalmazza

$$Sz = h + (1-h) * 0,75,$$

mely következtében a pénztári tagok a tagsági viszonyuk keletkezése előtti időszakra – ha volt ilyen – is csak az állami járadék 75%-át kapják.

Ez a metódus a várományhoz, mint tulajdonhoz való alapvető emberi jogot sérti.

Ezért szükséges egy új érték beillesztése a képletbe, mely az elveszett ígérvény miatt a pénztári tagság keletkezése előtti szolgálati időt is azonosan kezeli a 2010. szeptember 30-át követően megszerzett szolgálati idővel. Így csak a pénztárak felé teljesített tagdíj, azaz

járadékfizetési időszak számít csökkentett állami járadékfizetést jelentő szolgálati idő keletkezési időtartamnak.

Az új tényezőt t -vel jelöli a javaslat, a számításához szükséges adatok részben a hatályos szabályokban is megtalálhatók, részben a javaslat pontosan meghatározza azok számításának, kiszámításának módját.

A kétféle kalkulációra elvégzett próbaszámítások azt mutatják, hogy egy átlagos 45-46 éves potenciális szolgálati idővel nyugdíjba menő pénztárhoz – a jogszabályi lehetőség megnyitakori belépéssel – akár 9-10%-kal kevesebb állami nyugdíjjáradékot is kaphat, mint amire valójában jogot formálhatna.

A 2.§-hoz

A törvény a kihirdetés napján lép életbe, mivel minden érintettre kedvező hatást gyakorol.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Képviselői önálló indítvány
(Törvényjavaslat)

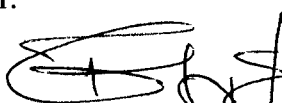
Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján mellékelten benyújtom a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítását tartalmazó törvényjavaslatot.

Budapest, 2015. május 11.

Gúr Nándor
MSZP

Tóbiás József
MSZP

Mesterházy Attila
MSZP

Lukács Zoltán
MSZP

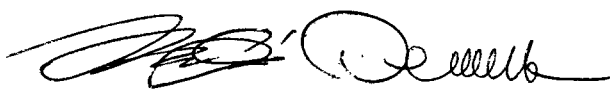

dr. Varga László
MSZP

dr. Tóth Bertalan
MSZP

Heringes Anita
MSZP

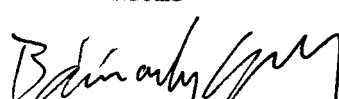

Bangoré Borbély Ildikó
MSZP

Velez Árpád
MSZP

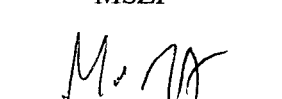

Harangozó Gábor
MSZP

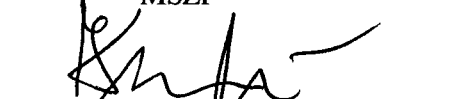

Demeter Márta
MSZP

dr. Legény Zsolt
MSZP

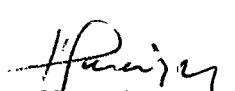

dr. Bárándy Gergely
MSZP

Tóth Csaba
MSZP

Molnár Zsolt
MSZP

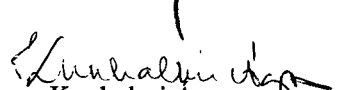

Hiller István
MSZP

Hiszékeny Dezső
MSZP

Horváth Imre
MSZP

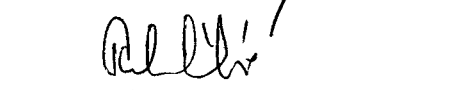

Kiss László
MSZP

Korózs Lajos
MSZP

Kunhalmi Ágnes
MSZP

Szabó Sándor
MSZP

dr. Szakács László
MSZP

Teleki László
MSZP

Tukacs István
MSZP

Gógos Zoltán
MSZP

Burány Sándor
MSZP

dr. Harangozó Tamás
MSZP

dr. Józsa István
MSZP